

Ren flaks

Rett før påske var det spenning i luften her. Forbrukerrådet hadde gjennomført sin tannlegetest.

Mediedekningen hadde vært massiv. Folk flest snakket antagelig mye mer enn vanlig om tannleger, og mest sannsynlig i mindre positive vendinger enn før. Arbeiderpartiets landsmøte sto for døren, og flere fylkeslag ville ha fortgang i saken som har ligget i ro siden landsmøtevedtaket i 2009 om mer og helst full offentlig finansiering av tannhelsetjenester. Det lå an til litt av hvert.

Så ble det ikke noe særlig av det likevel. Denne gangen forsvant det i postdirektiv og pelsdyrnæring.

Like fullt: Den som fulgte med i timen ante uro og fare på ferde. Men hvem var det egentlig blant norske tannleger som fulgte med i timen?

Jeg spør av den enkle grunn at jeg ikke kan annet enn å forundre meg over den interne debatten blant en del av utøverne av dette yrket. Det er som om dere ikke helt forstår hva det dreier seg om. Og det er fint lite som tyder på indre samhold når det skjer noe. Betyr det at man ikke oppfatter at man har en felles ytre fiende? Når jeg sier fiende, tenker jeg på de som vil regulere. Er det ikke slik da; at privatpraktiserende tannleger flest vil ha et fritt yrke og frie priser på tjenestene?

La meg sitere en av de siste som har ytret seg på Tidendes nettsted:

«Jeg synes det er deprimerende og vanvittig kjøpt å være tannlege etter Forbrukerrådets flengende kritikk og Tannlegeforeningens tannløse håndtering. Jeg føler meg som en samvittighetsfull tannlege som gir så omsorgsfull behandling som jeg ville ha krevd selv. Det vet jeg det er mange andre tannleger om å føle. Hvis Tannlegeforeningen mener at media bruker klipp og lim og vranger saken i den retningen som skaper mest blest, hvorfor kan ikke Tannlegeforeningen bruke media mer listig? Kanskje det kan være på plass å lage en storstilt omdømmekampanje med bruk av flere aviser (VG, Dagbladet, Aftenposten) og flere TV-kanaler. Bruk heller penger på dette enn å bruke flere titalls tusen kroner på håpløse mediehåndteringsråd. Nå må Tannlegeforeningen ta seg sammen og stå fjellstøtt bak sine medlemmer også overfor det brede

publikum. Dere bør «snakke» mer utad og ikke bare «innover» i egen forening.»

Hva er det denne mannen eller kvinnen, og mange med ham eller henne, ikke forstår? Tror han eller hun at Tannlegeforeningen når det kommer til stykket består av noe annet enn summen av alle medlemmene? Tror vedkommende at NTF har innflytelse utover det å i beste fall og i enkelte få tilfeller være premissleverandør? Vet han ikke at NTF er en liten forening som de fleste nordmenn ikke en gang aner eksistensen av, og at det eneste folk vil er å slippe å betale for tjenestene deres? Folk flest her til lands forventer å få de beste helsetjenester, også tannhelsetjenester, helt gratis. Det er faktisk det som er sannheten.

En skulle tro at en, når en er så liten og sårbar, som tannlegestanden faktisk er, ville holde seg litt mer våken når det skjer noe, og bruke hodet og mobilisere så godt en kan innad, hvis og når en værter at det er fare på ferde.

Slik er det ikke her i gården. Her er det ikke så veldig mye annet enn indre splittelse å merke for tiden, og bildet av mer eller mindre forvirrede høns som hakker på den som er nærmest er det som trer tydeligst frem, for den som betrakter det hele utenfra.

For å sette det helt på spissen: NTF har en svært krevende oppgave i å skulle forene rundt seks tusen enkeltindivider som oppfører seg som om de ikke ser at det er flere interesser å ivareta, i arbeidet mot et felles mål. Enkeltmedlemmer skriker ut sine særinteresser så høyt de kan i alle tilgjengelige kanaler, til lite felles nytte. Og de aner ikke hva de bidrar til.

Det er ikke min oppgave å forsvare NTF. Det er likevel på sin plass å påpeke, for den som ikke ser det, at det er mye lettere å være både praksiseierforening og enkeltindivid. På kort sikt. Men man kommer ingen vei med det. Og at faren er over for denne gang, for tannleger som vil bevare status quo – det er ikke takket være innsatsen til noen tannlege som jeg vet om. Jeg vil heller kalle det flaks. Hvem er det som tør å stole på flaksen i det lange løp?

Ellen Beate Dyvi

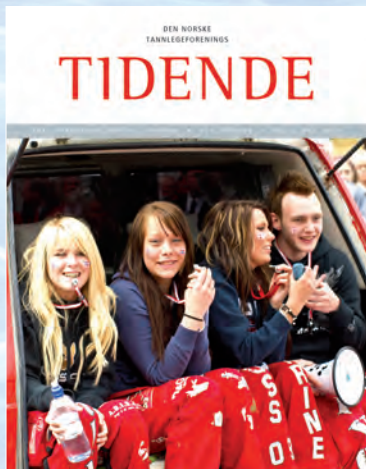

Foto: Yay Micro. Design: Mike Mills.

Ansvarelig redaktør:
Ellen Beate Dyvi

Vitenskapelige redaktører:
Nils Roar Gjerdet
Jørn Arne Fridrich-Aas

Redaksjonssjef:
Kristin Aksnes

Redaksjonsråd:
Jan Bergdahl, Universitetet i Tromsø
Anne Chr. Johannessen, Universitetet i Bergen
Ingar Olsen, Universitetet i Oslo

Redaksjonskomité:
Jon E. Dahl
Anders Godberg
Malin Jonsson

ABONNEMENT
Abonnementspris for ikke-medlemmer
og andre abonnenter kr 1605,-

ANNONSER
Henv. markedsansvarlig Eirik Andreassen,
Tlf. 22 54 74 30.
E-post: eirik.andreassen@tannlegeforeningen.no

TELEFON OG ADRESSE
Frederik Stangs gate 20,
postboks 3063 Elisenberg, 0207 Oslo
Tlf. 22 54 74 00
E-post: tidende@tannlegeforeningen.no
www.tannlegetidende.no

UTGIVER
Den norske tannlegeforening

ISSN 0029-2303
Opplag: 5 950. 15 nummer per år
Parallellpublisering og trykk: 07 Gruppen AS
Grafisk design: Mike Mills

Fagpressens redaktørplakat ligger til grunn for utgivelsen. Alt som publiseres representerer forfatterens synspunkter. Disse samsvarer ikke nødvendigvis med redaksjonens eller Den norske tannlegeforenings offisielle synspunkter med mindre dette kommer særskilt til uttrykk.